

ВИСОКІ ЙОГО ПРАВА

«Щоб одержати вищу освіту, середньому американцеві потрібно на рік витратити 800 доларів. А навчання в провідних університетах США обходиться значно дешевше, сягаючи п'яти-шеститисяч доларів на рік». (Звет).

Знайдомтесь: Дмитро Михайлович Ваврів, аспірант кафедри теоретичної радіофізики радіофаку. Через рік закінчує навчання в аспірантурі.

Він прийшов навчатися на перший курс радіофаку у 17 років. Усі дороги було відкрито перед випускником львівської школи на Тернопільщині, сином колгоспника-вантажника Тернопільського відділення Львівської області. Він мав право обирати ту спеціальність, яка найбільше йому подобалася, і вступати будь-який вуз: адже вступу треба було мати лише міцні знання, добру

шкільну підготовку. Дмитро обрав Харківський університет. Успішно склав вступні іспити, став студентом.

П'ять років навчання. П'ять студентських років жив у гуртожитку, одержував стипендію (чотири роки — підвищену). Університет може пишатися своїм випускником: відмінник навчання (з відзнакою закінчив ХДУ), активіст комсомольського життя (член комсомольського бюро курсу), два роки підряд боець СВЗ «Штурм-71» і «Штурм-72», член СНТ, Дмитро прожив цікаво, яскраво свої студентські роки. У характеристиці випускника радіофаку Д. Вавріва зазначено: «Виявив здібності до наукової роботи, має опубліковані праці, є лауреатом Всесоюзної студентської конференції 1974 р., представлений до нагородження медаллю АН УРСР для студентів». І цілком закономірно,

що Дмитро одержав рекомендацію до аспірантури.

Разом із Дмитром закінчила університет його дружина. Сьогодні вона працює в Харківському політехнічному інституті. У подружжя підростає дочка. Батьки ще не знають, ким вона стане. Головне — вона буде радянською людиною, як і батьки, зможе користуватися всією повнотою політичних, економічних і соціальних прав, які проголосила й гарантувала радянським людям Конституція СРСР. А зараз дівчинці два роки, і кожен день для неї починається звичайно: мама або тато ведуть її у дитсадок. «Держава, — проголошується в Конституції СРСР, — виявляє піклування про сім'ю шляхом створення й розвитку широкої мережі дитячих закладів, організації і вдосконалення служби побуту та громадського харчуван-

ня, виплати допомоги в разі народження дитини...».

«Талановитий молодий спеціаліст, спроможний вирішувати складні проблеми сучасної радіофізики», — такої думки про Дмитра Михайловича Вавріва його науковий керівник професор О. О. Третьяков. Він певен, що Дмитро закінчить аспірантуру і в строк представить дисертаційну роботу.

Ну, а що думає про це сам аспірант?

Дмитро посміхається: це його обов'язок, а обов'язки треба виконувати.

Ось такий він — аспірант Дмитро Михайлович Ваврів. Звичайна радянська людина, для якої звичайними, реальними стали широкі права громадянина СРСР: рівність перед Законом незалежно від походження, соціального і майнового стану, расової та національної приналежності, право на освіту, право на працю, право на користування досягненнями культури, свобода наукової, технічної й художньої творчості...

М. КОТЯТКО.